

A közbiztonság mint a rendészet célja a *Bibliától* napjainkig

BUZÁS Gábor¹

A közbiztonság olyan állapot, cél, amely egy közösség számára ideálisnak, de legalább élhető, elfogadható állapotnak tekinthető. Állapot, amelyben a közösség zavartalanul élheti mindennapjait, teljesítheti alapvető funkcióit. A közbiztonság fogalma modern produktum, de egyes tartalmi elemei minden korban, már a jogtudományi elemzések előtt megjelentek. Cikkemben néhány „pillanatkép” segítségével mutatom be, hogy milyen úton jutottunk el a közbiztonság modern definícióihoz.

Kulcsszavak: közbiztonság, Biblia, katolikus, protestáns, közbű

Bevezető gondolatok

A közigazgatás a gondoskodó állam alapvető funkciója. Az a tevékenysége, amellyel az állampolgárok részére közszolgáltatásokat biztosít. E közszolgáltatások egyike – talán a legfontosabb – a közbiztonság. A közigazgatás teljes működése a közjót kell szolgálja, aminek alapeleme a polgárok biztonsága. A későbbiekben látható lesz, hogy a közbiztonság olyan állapot – cél –, amely egy közösség számára az ideálisnak, de legalább élhető, elfogadható állapotnak tekinthető. Állapot, amelyben a közösség zavartalanul élheti mindennapjait, teljesítheti alapvető feladatait. Ha ez nem is lehetséges, legalább azt kell a közösség számára biztosítani, hogy védelmet kaphat a támadásokkal, rendbontásokkal szemben.

A közbiztonság mint ideális állapot egyik fontos eleme, hogy azok a személyek, akik nem akarják elfogadni, betartani a közösség szabályait, vagy mindent megtesznek a közösség tagja, a közösség rendje ellen, törvényes eszközökkel a közösségből eltávolíthatók legyenek. A zavartalan együttélés egyik feltétele, hogy az állam gondoskodik a törvényes rendet támadók olyan büntetéséről, amely – szükség esetén – kirekeszti a rendbontót az emberi közösségből. A büntetés-végrehajtási szervezet ennek révén veszi ki a részét a közbiztonsághoz vezető folyamatból.

Természetesen a közbiztonság mint egy meghatározható közösség számára ideálisnak tekintett állapot leírásának első lépése a közösség meghatározása. A jog eszközeivel, a településszervezés fogalomrendszerében egyszerűnek tűnik. De ha arra gondolunk, hogy egy település egyes részeinek rendje, az ott élők elvárásai,

¹ R. alezredes, adjunktus, Nemzeti Közszerzői Egyetem Rendészettudományi Kar Igazgatásrendészeti és Nemzetközi Rendészeti Tanszék, tanszékvezető, e-mail: buzas.gabor@uni-nke.hu

életviszonyai között is jelentős különbségek vannak, már nem is olyan egyértelmű. Egy viszonylag zárt lakópark, amelynek lélekszáma a település lakosságának 50%-a, teljesen eltérő állapotban lehet. A főváros kerületei önálló települések, de azok egyes részei is tekinthetők önálló közösségnek, akár jelentősen eltérő biztonsági adatokkal. Tekinthető-e önálló közösségnek egy hivatalosan 22 fős település, amelynek tényleges lélekszáma télen 11 lakos, míg a nyári hónapokban 50 fő? Tudom, hogy szélsőséges példa, de biztonságban tudhatják magukat a franciák, ha a hírek szerint „[c]sak 861 autót gyűjtöttek fel Franciaországban szilveszterkor”? A hír folytatása szerint öt éve nem volt ilyen alacsony a felgyűjtött autók száma. Mondhatja azt egy derék francia, hogy biztonságban él, hiszen az ő autója épségben maradt?²

Nem tisztem a közösség fogalmát meghatározni. Csak arra akartam rámutatni, hogy a címben szereplő fogalom vizsgálata szükségessé teszi ennek elemzését is. Jelen írásomban a települések és önálló településrészek lakosságát tekintem közösségnek.

A közösségek életében létezik egyfajta elvárás, követelmény, amely a közbiztonságban jelenik meg. Egy olyan kedvező állapot, amely a közösség tagjai számára egyrészt azt jelenti, hogy nem érheti őket támadás, illetve ha mégis, akkor ezzel szemben megkapják a szükséges védelmet. A közösség tagjai az általuk elvárt zavartalanságban végezhetik hasznos tevékenységüket. Bízhatnak az állam működésében. Ez egy, a közösség tagjai részéről megfogalmazott követelmény, következtetésként az állami szervek számára: államcél.

Jelen írásomban a közrend fogalmával nem kívánok foglalkozni. Azonban szükséges tisztázni – hiszen a jogszabályok is együtt említik e fogalmakat – hogy a közrend a közösség biztonságának aktuális állapotát írja le. Azt mutatja meg, hogy a közbiztonság mint elvárt, ideális állapot felé vezető úton hol tart adott ország vagy település. A közösség rendjének valós állapota, az hogy a cél, a közbiztonság, mint el nem érhető, de kívánt állapot eléréséhez mit kell tenni, a közösség milyen eredményeket tud felmutatni, álláspontom szerint a közrend.

A közbiztonság modern fogalmai

Tudom, hogy rendhagyó megoldás, de először a modern fogalmakat, pontosabban azokból néhányat említek, majd azt a történelmi folyamatot – annak néhány állomását – írom le, amely a jelenleg ismert definíciók kialakulásához vezetett.

Számos fogalom vált ismertté a rendészettel foglalkozók jóvoltából. Ezen a ponton nem tudunk továbblépni anélkül, hogy a rendészet fogalmát ne érintenénk. Véleményem szerint a Szamel Lajos által kidolgozott rendészetfogalom kiállta az eddigi „támadásokat”.

² Lásd: https://index.hu/kulfold/2021/01/02/csak_861_autot_gyujtottak_fel_franciaorszagban_szilveszterkor/

„[A] rendészet úgy határozható meg, mint olyan állami tevékenység, amely a közrend megzavarásának megelőzésére, a közvetlenül zavaró magatartás megakadályozására és a megzavart rend helyreállítására irányul.”³

A rendészet számos állami szerv összehangolt tevékenysége, amelyek képesek alkalmazkodni a változásokhoz, vagy olyan állami szerv is elláthat rendészeti feladatokat, amely korábban nem végzett ilyen tevékenységet.⁴

A közbiztonság a következő fogalmakkal írható le:

„A közbiztonság egy állapot, amely a társadalom tagjai – a polgárok, a jogi személyek, a jogi személyiséggel nem rendelkező személyegyesülések – ismerik, tudják a jogaikat kötelezettségeiket, azokat követik, betartják és bízhatnak abban, hogy az állam a jogok gyakorlását, érvényesülését akadályozó, gátló tevékenységgel szemben közvetlenül állami kényszerrel is fellép. Bízhatnak abban is, hogy mások velük szemben jogilag előírt kötelezettségei teljesítését az állam jogilag szabályozott eljárásban, törvényesen ellenőrzi és kikényszeríti.”⁵

Salgó László különválasztja a közbiztonság objektív és szubjektív oldalát: „A közbiztonság objektív oldalról veszélyektől, bántódásoktól mentes zavartalan állapotot jelent. Szubjektív oldalról annak tudati érzése, hogy biológiai létünk, testi épségünk, vagyonunk, szabadságunk mások – mindenki – által tiszteletben van tartva, azt nem bántják, nem sértik, nem veszélyeztetik.”⁶

Szamel Lajos véleménye szerint „az emberek életének, egészségének, becsületének, szabadságának, vagyonának, valamint az állam és intézményei működésének sérthetetlenségét, illetve akadályozatlanságát értik, s ezen belül különösen e jogtárgyak megóvását a bűncselekményektől és a rendsértésektől (szabálysértésektől)”.⁷

Finszter Géza a közbiztonságnak kétféle megközelítését tartja helyesnek.

Elsőként a közbiztonság normatív fogalmáról:

„A közbiztonság normatív fogalma egyfelől államcél, amelynek megvalósításáért a végrehajtó hatalom felelős, másfelől a jog által elismert társadalmi érték, amelynek a megvédelmezése érdekében indokolt lehet az alapvető emberi jogok korlátozása is.”⁸

³ SZAMEL 1992.

⁴ BUZÁS 2018.

⁵ SALGÓ 1994: 81.

⁶ SALGÓ 1994: 81.

⁷ SZAMEL 1992: 6.

⁸ FINSZTER 2013: 37.

A közbiztonság materiális fogalma:

„A közbiztonság társadalmi viszonyok együtteseként való ábrázolásával jutunk el a materiális fogalomhoz, ahhoz a közbiztonsághoz, ami a hétköznapokban ténylegesen létezik és élményszerűen átélhető, avagy hiánya megszenvedhető.”⁹

Mintegy a két fogalom összefoglalásaként Finszter Géza kijelenti, hogy:

„A közbiztonság alkotmányos demokráciákban nem lehet sem több, sem kevesebb olyan államcélnál, amelynek eléréseért szüntelenül munkálkodni kell, a nélkül azonban, hogy a biztonság kikényszeríthető alanyi joggá válhatna, és abszolút beteljesülése bárki által elérhető lenne. A közbiztonság, mint államcél szoros kapcsolatban van a társadalmi értékek büntetőjogi védelmével.”¹⁰

Az Alkotmánybíróság is megpróbálta meghatározni a közbiztonságot, de józan belátással előzetesen rögzítette, hogy „a közbiztonság mibenléte, viszonya a közrendhez, belső rendhez, illetve utóbbiak fogalmi meghatározása tudományos viták tárgya”.¹¹

Ez után a következő definíciót olvashatjuk: „A közbiztonság a jogállam működésének nélkülözhetetlen feltétele, és így általánosságban alkotmányos érték és alkotmányos cél.” Néhány évvel később az Alkotmánybíróság, új fogalmat nem alkotva, egyszerűen hivatkozott a fenti fogalomra.¹²

Szamel Lajos a közrendet a jogi renddel azonosítja, amely nem azonos a teljes jogrenddel: „Minden jogellenes magatartás sérti a jogrendet, de nem mindegyik árt egyben a közrendnek is, míg a közrend minden megzavarása egyben a jogrend sérelmével is jár.”¹³

A közrend ez esetben is aktuális tartalmat jelenít meg. Nyilvánvaló az, hogy a közrendet számtalan magatartás megvalósításával lehet sérteni. Ezek a magatartások valós időben jelentkeznek. A közrend – a jó közösségi rend – megsértése attól független, hogy az állampolgárok mikor szereznek róla tudomást.

Tehát külön kell választanunk egy követelmény felállítását és egy a tényleges állapotot leíró ismérvet. Ha a közbiztonság-fogalmakat vizsgáljuk újra, azokban egy követelményrendszer jelenik meg. Egy szabályozott, ideális állapot – szinte utópia –, amely valóban a teljes közösség megalégedésére szolgálna, bár lehet, hogy egy kissé unalmas lenne.

Finszter Géza meghatározása – álláspontom szerint – világosan tartalmazza azt, hogy a közbiztonság egy követelmény – államcél –, amelynek elérésén úgy kell

⁹ FINSZTER 2013: 42.

¹⁰ FINSZTER 2013: 42.

¹¹ 13/2001. (V. 14.) AB határozat.

¹² 44/2004. (XI. 23.) AB határozat.

¹³ SZAMEL 1993: 6.

a rendészeti tevékenységet ellátó szervezeteknek munkálkodniuk, hogy a cél elérése megvalósulhatna.

A közbiztonság értelmezhető kockázatok és veszélyek nélküli, mozdulatlan állapotként, de ez egy működő társadalomban nem képzelhető el. Fontos feltétel a lehetséges veszélyek, de legalább a veszélyek körének ismerete.

Hogy a bevezetőben leírt gondolatokat alátámasztó, megerősítő, modern definíciókhoz eljussunk, olyan meghatározásokat szeretnék bemutatni – a teljesség igénye nélkül –, amelyeket nem a rendészettudomány művelői alkottak, hanem a történelem bizonyos korszakában rögzítették a közösség elképzelését a saját biztonságukról.

A közbiztonság megjelenései, meghatározásai, történelmi távlatokban

A „közbiztonság” a *Bibliában*

„Arra kérlek mindenekelőtt, hogy tartsatok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért, a királyokért és minden feljebbvalóért, hogy nyugodt és csendes életet élhessünk teljes istenfélelemben és tisztességben. Ez jó és kedves a mi üdvözítő Istenünk színe előtt, aki azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön és eljusson az igazság megismeréséhez.”¹⁴

„A nyugodt és csendes élet nem öncél, hanem a minden emberhez szóló üdvüzenet zavartalan hirdetésének előmozdító feltétele.”¹⁵

Tehát a nyugodt és csendes élet a feltétele annak, hogy a közösség létének egyik alapvető eleme megvalósulhasson. Az igeszakaszhoz tartozó magyarázat szerint az istenfélelem összefoglalóan jelenti a helyes hitre alapozott, Isten iránti alázatban és az emberek előtti tisztességben és becsületben folytatott életet. Vagyis Pál korában megjelenik az a fajta lehetőség – biztonság –, amely elérhetővé teszi, hogy mindenki eljusson az igazság megismeréséhez.

„Hogy, miután mindazokat a veszélyeket, melyeket a hitetlen ellenség eddigelé ennek a mi Magyarországunknak okozott, valamint végváraink romlását és pusztulását is, ugyszintén azt az igen gonosz – és sok jeles férfiú meggyilkolása és sok vérontás által – emlékezetes lázadást is, melyet a paraszt nép az elmúlt nyáron országunk belsejében a főurak és az egész nemesség ellen a legnagyobb és valóban hallatlan kegyetlenséggel támasztott, elménkben gyakran megforgattuk és megfontoltuk; s ezenkívül még azt is meggondoltuk, hogy mindazok a zavarok,

¹⁴ 1Tim 2, 1–4.

¹⁵ *Biblia* 2014: 1551.

a melyek között ez országunk állapota az ő nem csekély kárára, eddigelé ide s tova hányódott, leginkább onnan keletkeztek, hogy a rend, a mely nélkül, mint tudjuk, egy országot sem lehetett jól kormányozni, minden dologra és tisztségre nézve megszűnt és az ennek következtében lábra kapott szabadosságnál fogva az egész ország legnagyobb elnyomásával minden visszásan és zavart lefolyással ment végbe.”¹⁶

A jogalkotó arról a rendről beszél, amely nélkül nem lehet egy országot kormányozni. Véleményem szerint nem túlzás ezt, a mai közbiztonság mint elvart, megkívánt állapot egyik korai megjelenéseként értelmezni. Hiszen a közbiztonság és közrend a jól működő állam egyik alappillére.¹⁷

A katolikus álláspontok

(XVI. Gergely, 1831–1846)

A földi uralkodók hatalmának szilárdsága az egyház javát szolgálja, hogy az teljesíteni tudja küldetését. Ezért azon kell munkálkodnunk, hogy az államokban rend és békesség legyen. Különösen fájdalmas az, hogy vannak csoportok, amelyek tagjai között mindenféle vallási nézeteket – akár tévedéseket is – valló emberek gyűlnek össze, akik mindenki számára a teljes szabadságot óhajtják, zavargásokat szítva ezzel a szent és a polgári hatalom ellen. Mindezek tükrében a pápa végül arra kérte a püspököket, hogy a békességet és a rendet munkálják, különösen odafigyelve azokra, akik a teológiai és filozófiai tanulmányoknak szentelték magukat.¹⁸

(XIII. Leó, 1871–1903)

A természet tanúsítja („*ipsa natura testatur*”), hogy a hatalomnak csak egyetlen eredete van, amelyet Istenben kell keresnünk. A nép uralkodási joga, amelyről azt állítják, hogy az a természeténél fogva és Istentől függetlenül birtokolja a nép, semmiféle észszerű és megokolható elven nem alapul. Hiszen a néphatalom önmagában nem birtokolja azt az alapot, amely által a közbiztonságot, a rendet és a nyugalmat fenn lehet tartani.¹⁹

Franciaországban ugyanis a 19. században különböző politikai beállítottságú kormányok követték egymást. Ezek mindegyik sajátos államformához is kötődött, így volt Franciaország az elmúlt időben királyság, monarchia vagy köztársaság is.

¹⁶ 1514. évi törvénycikkek, Előbeszéd.

¹⁷ CZENCZER 2006.

¹⁸ *Mirari vos arbitramur*, lásd: www.katolikus-honlap.hu/1501/mirarivos.pdf

¹⁹ *Immortale Dei...*, lásd: www.karizmatikus.hu/hitvedelem/vatikani-dokumentumok

Lehetne vitatkozni azon, hogy melyik államforma volt ezek közül a legjobb. A vita helyett azonban inkább meg kell állapítani azt, hogy ezek mindegyike jó lehet, ha a társadalom saját céljára, vagyis a közjó megvalósítására irányult. Hiszen a társadalomban a hatalmat ennek megóvása érdekében hozták létre.

Amikor a közéletben felborul a béke és a nyugalom, az államnak mielőbbi feladata az, hogy ezt a békét és rendet helyreállítsa. Éppen a társadalmi rend igénye indokolja az új kormányok alakítását és létét, bármilyen formát öltsenek is azok. A közrend megköveteli egy kormány létét, hiszen törvényes rend nélkül nem állhat fenn.²⁰

(XXIII. János, 1958–1963)

A közjó első fogalma:

Az államok vezetőinek világosan tisztázniuk kell a közjó helyes fogalmát, ami magában foglalja a társadalmi élet azon feltételeinek összességét, amelyek révén az egyének teljesebben és akadálytalanabban képesek tökéletesedésük felé haladni.²¹

II. Vatikáni Zsinat, 1962–1965 (Gaudium et Spes)

„A közjó nevében a közhatalomnak tiszteletben kell tartani az emberi személy alapvető jogait. Az ember számára tehát hozzáférhetővé kell tenni mindazt, ami a valóban emberi élethez szükséges: ilyenek a táplálék, a ruházat, a lakás; jog az életállapot szabad megválasztáshoz és a családalapításhoz, neveltetéshez, munkához, jó hírnévhez, tisztelethez, megfelelő tájékoztatáshoz, a saját helyes lelkiismeret szerinti cselekvéshez, a magánélete védeleméhez és a jogos szabadsághoz, mely magában foglalja a vallásszabadságot is.

Másodszor: a közjó megköveteli a helyes társadalmi rendet és a szervezetek kibontakozását. Ez az állam felelőssége.

És végül: a közjó magában foglalja a békét, vagyis az igazságos rend állandóságát és a biztonságot. Feltételezi, hogy a hatalom biztosítja – tisztességes eszközökkel – mind a társadalom, mind tagjainak biztonságát. Ezen alapul a jogos ön- és közösségvédelem.”²²

Tihanyi Miklós szerint:

„A katolikus álláspont a közjóról egy olyan átfogó érték képét vetíti elénk, amely ahhoz szükséges, hogy az egyén szabadságjogai révén teljes értékű – és tegyük hozzá Krisztushoz vezető – életet tudjon élni, illetve meglegyen az a képessége,

²⁰ Au milieu des sollicitudes. GÁJER 2013.

²¹ Mater et Magistra 1961. Lásd: <http://lexikon.katolikus.hu/M/Mater%20et%20Magistra.html>

²² Gaudium et Spes. Lásd: <https://regi.katolikus.hu/konyvtar.php?h=16>

hogy a társadalom javát és végső soron üdvösségét tudja szolgálni, vagyis megvalósíthassa a társadalom számára hasznos céljait. Ebben a megközelítésben egyfajta vallásos közbiztonság fogalom rajzolódik ki, melyben a közrend és (köz) biztonság a közjó részeként az ember boldogulását biztosító társadalmi állapot egyik feltétele.”²³

A közjó tehát felfogható a közbiztonság – mint a közösségi együttéléshez szükséges elvárt, megkívánt állapot – közel azonos tartalmú fogalomparjaként.

Protestáns álláspontok

Luther

„Mivel pedig a hatóság nagyon szükséges és hasznos az egész világra nézve, hogy a béke fenntartható, a bűn büntethető, s a gonoszok akadályoztathatók legyenek.”²⁴

A fenntartható béke és bűn akadályozása nem áll messze attól, amit közbiztonság alatt értek.

„Természetes, hogy Luthernél a »rendészeti hatalom« Isten felhatalmazásából ered, miként Ő minden hatalom forrása. Azzal együtt, hogy ez a tétel nem illeszthető bele szekularizált jogrendszerünkbe, – teológiai igazságtartalmát azonban nem kérdőjelezem meg – úgy vélem a Luther által megfogalmazottak ma is iránymutatóak lehetnek a rendészeti hatalomgyakorlás számára.”²⁵

Kálvin

„Ennek a kormányzásnak nemcsak az a teendője – ami az itt említett dolgok haszna –, hogy az emberek lélegezni, enni, inni és melegezni tudjanak [...] De nem csak ez a gondja, hanem az is, hogy a bálványimádás [...] fel ne üsse a fejét és el ne terjedhessen a nép között. Vigyáz arra, hogy a köznyugalmat senki meg ne zavarhassa, és mindenki épen és sértetlenül megtartassa azt, ami az övé, és hogy az emberek zavartalanul érintkezhessenek egymással, és hogy a becsület és a mértéktartás megőriztessék.”²⁶

²³ TIHANYI 2017: 11.

²⁴ LUTHER 1906: 399.

²⁵ TIHANYI 2017: 14.

²⁶ KÁLVIN 1991: 288.

Végezetül egy törvényszöveg részlete, amely történelmünk egyik viharos időszakában keletkezett, de a közbiztonságról mint államcélról gondoskodni kívánt.

„A személyes és vagyonbátorság, a közcsend és belbéke biztosítása, az ország polgárainak örökösére bízatik; e tekintetből, míg a legközelebbi országgyűlés ki-merítőleg rendelkeznék, a nemzeti őrsereg alakítására nézve következők határozatnak:”²⁷

A törvény szövege egyértelművé tette, hogy a Nemzetőrség nem a katonaság része, hanem a belbiztonság garantálására létrehozandó fegyveres testület. A közcsend és a belbéke talán a legszebb kifejezése, megjelenése a közbiztonságnak a magyar jogirodalomban.

Következtetések

A közbiztonság tehát a követelmény, a cél, míg a közrend a valós állapot. A közrend védelmezése, a támadásokkal szembeni fellépés útján haladhatunk a cél felé. A közbiztonságra törekvés alkotmányos cél, amelynek eléréseért a közösségnek folyamatosan munkálkodnia kell.

IRODALOMJEGYZÉK

- Biblia magyarázó jegyzetekkel* (2014). Revideált új fordítás. Budapest: Kálvin.
- BUZÁS Gábor (2018): Rendészet – katonai rendészet. *Katonai Jogi és Hadijogi Szemle*, 6(2), 25–50.
- CZENCZER Orsolya (2006): A büntetés-végrehajtási intézetek történetisége. A büntetések végrehajtásának egyes módoszatai és intézményei a kezdetektől a rendszerváltásig (1989). *Collega*, 10(2–3), 84–93.
- FINSZTER Géza (2013): *A rendészet elmélete és rendészeti eszközrendszer*. Budapest: Nemzeti Köszolgálati Egyetem.
- GÁJER László (2013): *XIII. Leó pápa megnyilatkozásainak filozófiatörténeti előzményei (Különös tekintettel a vallásszabadságra)*. Doktori értekezés. Budapest: Pázmány Péter Katolikus Egyetem. Online: <https://doi.org/10.15774/PPKE.HTK.2013.002>
- KÁLVIN János (1991): *Istitutio (Tanítás a keresztény vallásra)*. Budapest: Nemzeti Köszolgálati Egyetem.
- LUTHER Márton (1906): A világi felsőségről. In MASZNYIK Endre: *D. Luther Márton egyházszervezői iratai* III. kötet. Pozsony: Wigand. 399–410.
- Pál első levele Timóteushoz
- SALGÓ László (1994): *Új típusú biztonság*. Szeged: Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó.
- SZAMEL Lajos (1992): *A modern rendészet-fogalom és következményei*. Rendészeti Tanulmányok, 1992/1.
- SZAMEL Lajos (1993): Jogállamság és rendészet. *Rendészeti Szemle*, 31(3), 8–9.
- TIHANYI Miklós (2017): *Közrend, közbiztonság, rendészet a keresztény közgondolkodásban*. Államtudományi Műhelytanulmányok 16. Budapest: Nemzeti Köszolgálati Egyetem. Online: www.uni-nke.hu/document/uni-nke-hu/tihanyi-miklos-kozrend_-kozbiztonsag_-rendeszet-a-keresztény-kozgondolkodásban.original.pdf

²⁷ 1848. évi XXII. törvénycikk.

Jogforrások

13/2001. (V. 14.) AB Határozat

1514. évi törvénycikkek, Előbeszéd

1848. évi XXII. törvénycikk a Nemzeti Őrseregről

44/2004. (XI. 23.) AB Határozat

ABSTRACT

Public Safety as the Purpose of Law Enforcement from the Bible to the Present Day

Gábor BUZÁS

Public safety is a state, a goal, that can be considered the ideal, or at least a liveable, acceptable state for a community. It is a state in which the community can live its daily life undisturbed, fulfilling its basic functions. The concept of public security is a modern product, but some of its content elements have appeared in all ages, even before jurisprudential analysis. In my article, I show with the help of a few "snapshots" how we have arrived at the modern definitions of public safety.

Keywords: *public safety, Bible, Catholic, Protestant, public good*